

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸ τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελείς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ρι ε Κυ ρι ε ^χ **Δ** ει σα κου σον της φω νης

μου **Δ**

^Π **Δ** **Τ** ας ε σπε ρι νας ημων ευ χας **Δ** προσ δε

ξαι α γι ε Κυ ρι ε ^π και πα ρα σχου η μιν

α φε σιν α μαρ τι ων ο τι μονο ος ει ο ^Π

δει ζας εν κο σμω την α να αστα σιν ^π

^χ ^Π ^π **Γ** ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα **Δ** εις την φω νην **Δ** της δε η σε ως

μου **Δ**

^Π **Δ** **Κ** υ κλω σα τε λα οι Σι ων και πε ρι

λα βε τε αυ την **Δ** και δο τε δο ζαν εν αυ τη

τω α να σταν τι εκ νε κρων ^{π ρ} ο τι αυ τος ε
στι ιν ο Θε ος η μων ^Δ ο λυ τρω σα με
νος η μας εκ των α νο μι ω ωνη μων ^{π ρ}
^χ ^π ^{π ρ} **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Δ τις υ πο στη σε
ται ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν ^Δ
^Δ **Δ**ευ τε λα οι υ μνη σω μεν και προ σκυ
νη σω μεν Χρι στον ^Δ δο ξα ζον τες αυ του
την εκ νε κρων α να στα σιν ^{π ρ} ο τι αυ τος
ε στι ιν ο Θε ος η μων ^Δ ο εκ της πλα
νης του εχ θρου ^ρ τον κο σμον λυ τρω σα α με ε

νος ^π ₉
^χ _π ₉ **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε **Δ** ₉ υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου **Δ** ₉ ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον **Δ** ₉
Δ ₉ **Π** **Ω** Πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω
 θη η μεν ^π ₉ και τη Α να στα σει σου εκ φθο ρας
 ε λυ τρω θη η με εν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο
 ζα α α α σοι ^π ₉

Σπχηρά Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

^χ _ν **Δ** ₉ **Α** πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

κτος^{β λ} α πο φυ λα κης πρω ι ας^{β λ} ελ πι

σατω Ισρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον^{γ δ}

^{M N}
η με ρον ο Α δης στε ε νων βο α

Δ
συ νε φε ε ρε ε μοι^{β λ} ει τον εκ Μα ρι ας γεν

νη θεν τα α μη η υ πε δε ε ζα α α α

μην^{γ δ} ελ θω ων γα αρ ε επ ε ε με το κρα α

το ος μου ε ε ε λυ υ υ υ σε^{Δ δ} πυ λας

χαλ κας συ υ υ νε τρι ι ψε^{β λ} ψυ χας ας κα α

α τει ει ει χον το ο πρι ν^{Δ δ} Θε ο ος ων α

νε ε ε στη η η σε^{γ δ} δο ο ζα Κυ ρι ι ε

ε τω ω Σταυ ρω ω ω σου ^Δ και αιτη Α ανα

στα α α σει ει ει ει σου ^γ

^χ ^γ ^Δ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

ος ^β ^λ και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σις ^β ^λ και

αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ ^β ^λ εκ πα

σω των τω να νο μι ω ω ω ν α α α αυ του ^γ

^γ ^Δ **Θ** η με ρον ο Α δης στε ε νων βο α

^Δ σου νε φε ε ρε ε μοι ^β ^λ ει τον εκ Μα ρι ας γεν

νη θεν τα α μη η υ πε δε ε ζα α α α

μην ^γ ^Δ ελ θω ων γα αρ ε επ ε ε με το κρα α

το ος μου ε ε ε λυ υ υ υ σε ^Δ ^Δ πυ λας

χαλκας συυ υ νετριι ψε^{βλ} ψυχας ας κα α

α τει ει ει χον το ο πριν^Δ Θε ο ος ων α

νε ε^γ ε στη η η σε^δ δο ο ζα Κυ ρι ι ε

ε τω ω Σταυ ρω ω σου^Δ και αιτη Α ανα

στα α α σει ει ει ει σου^{γδ}

^χ
^{γδ} **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη^{βλ} ε παι νε σα τε αυ τον^{βλ} πα αν τες

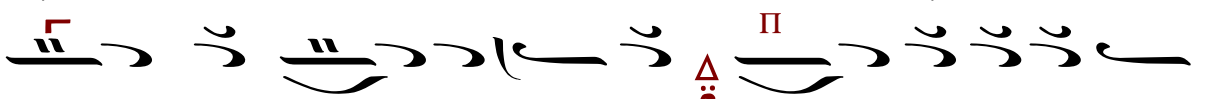

οι οι οι λα α α οι^{γδ}

^{Μ Ν}
^{γδ} **Σ**η με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο α

^Δ **Κ**α τε λυ θη η μου ου η ε ζου σι ι ι

ι α^{γδ} ε δε ζα α μην θνη τον^Δ ω σπε

ερ ε ε να τω ων θα νο ο ο ον των
 του τον δε καα τε εχειν ο ο λως ου ουκ ι ι
 σχυ υ υ υ ω αλλ α πο λω μετα α του
 ου του ων ε βα α σι ι ι λε ε ε ευ
 ον ε γω ει χον τους νε κρους απ αι αι ω
 ω ω νος αλ λα ου τος ι ι δου ου πα α
 αν τας ε ε γει ει ει ρει δο ζα α Κυ ρι ι
 ε ε τω ω Σταυρω ω ω σου ου και αι τη Ανα
 στα α α σει ει ει ει σου
 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
 του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ

^N ^M ^Δ
 κρα α α τος ^γ δο ο ζα Κυ υ ρι ι ε ε
^Π
 τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου ^Δ και αι τη Α να στα
^N
 α α σει ει ει ει σου ^γ

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

^Π ^Χ ^π
 υε ε ^Δ ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι
^π
 υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
^Π ^π
 την σημε ε ε ρον μυ υ στι ι κως ο
^Π
 με ε γα α ας Μω ω υ υ υ σης ^Δ προ
^π
 δι ι ε ε τυ που ου το λε ε ε ε γων
^ο
 και ευ λο ο γη η η σε ε ε εν ο ο
^Κ ^Δ
 ο Θε ος ^ο την η με ε ρα α αν τη η

^M ^Δ ην ε ε βδο ο ο ο μην ^Π του το γαρ ε ε στι
 το ευ λο γη με ε ε νον Σαβ βα α α τον
^M α α αυ τη ε ε στιν η της κα τα
^Δ παυ σε ε ε ω ω ς η η με ε ε ε ρα ^Π εν
 η κα τε παυ σεν α πο παν των των ερ γων
 α αυ του ^Δ ο Μο νο γε νης Υι ο ο ος
 του Θε ε ε ου ^M δι α της κα τα τον ^{Kο}
^Δ θνα τον οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας ^Π
 τη σαρ κι ι ι ι σαβ βα τι ι ι ι σας
^Π και αι εις ο ο ην πα α λιν ε πα α α
 νε ελ θων ^Δ δι α της Α να α στα σε ε ε ως

^Π
^Δ ε δω ρη η σα α το ο ο η μιν ^Δ ζω
 ην τη η ην αι ω ω ω νι ι ι ι ον
^Π ως μο νος α γα θος και αι φι λα α αν θρω
 ω ω ω πος
^π
^χ ^Π
^π ⁹ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην
^Π
^Δ ^π ⁹ την παγ κο σμι ον δο ξαν την εξ αν
 θρω πων σπα ρει σαν και τον Δε σπο την τε
 κου ου σαν την ε που ρα νι ον πυ λην
 μνη σω μεν Μα ρι αν την Παρ θε νον των Α
 σω μα των το α α σμα και των πισ των το

εγ καλ λω πι σμα^{πρ} αυ τη γαρ α νε δειχθη ου
 ρα νος^Δ και να ο ος της Θε ο τητος^{πρ} αυ τη
 το με σο τοι χον της εχ θρας κα θε λου σα ει
 ρη η νην αν τει ση ξε και το Βα σι λει ον
 η νε ω ξε^{πρ} ταυ την ουν κα τε χον τες της
 πι στε ως την αγ κυ ραν^Δ υ πε ερ μα α χον
 ε χο μεν τον εξ αυ της τε χθεν τα Κυ ριον^{πρ} θαρ
 σει τω τοι νυν θαρ σει τω λα ος του Θε ου και
 γαρ αυ τος πο λε μη σει τους εχ θρους ως παν το
 δυ υ να α μο ο ος

πρ

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α α λει

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Σοφία.** Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κέφ. Α' 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα

δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ, τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα. (α'-δ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Σ**οφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνάν, τὸν τοῦ Ἀμαθί λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευί τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν

αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ, τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ, καὶ ἀνεβῶν ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ρέγχεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν;

τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχη, καὶ τοῦ πορεύῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δοῦλος Κυρίου εἰμι ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ, Κύριε, ὄν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν

θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἠΰξαντο τὰς εὐχάς. Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδου ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. Κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχὴ μου εἰς ναὸν τὸ ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι

μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἔξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευί τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σε. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευί, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευί ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν· Ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευί καταστραφήσεται. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευί τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευί, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευί παρὰ

τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λεγόντων· Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενωῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἔλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην· καὶ συνεχύθη, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῆ; Διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς, διότι ἔγνων, ὅτι σὺ ἐλεήμων εἶ, καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις. Καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα

λελύπησαι σύ; Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνήν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ, ἕως οὗ ἐπίδη τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθη, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἔχαρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἀπεξηράνθη. Καὶ ἐγένετο, ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι· καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε, καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; Καὶ εἶπε· Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· Σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας, οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο· ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευί τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἧ

κατοικοῦσι πλείους, ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἳ τινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν, ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Σ**οφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κέφ. Γ', 1-23 καὶ Ὑμνου Τριῶν Παίδων 1-33)

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ, καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεηραῖ, ἐν χώρα Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους τε καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπατοὶ, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνης, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης. Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· ὑμῖν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι· ἢ ἂν ὥρα

ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. Σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος,

Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, οἱ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ τίς ἐστι Θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ

πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημίσι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ρῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ καὶ Ἀβδεναγῶ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι. καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσύξατο οὕτως καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων

ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια, καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιῆσαι τὸ στόμα· αἰσχὺνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν διὰ Ἀβραὰμ

τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου, οἷς
ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ
ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, δέσποτα,
ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν
ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ
ὀλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ
θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου
καὶ εὐρεῖν ἔλεος· ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη
καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν ὡς
ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν
μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία
ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελέσαι
ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνῃ τοῖς
πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν
ὄλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ
πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ ἐξελοῦ
ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ
ὀνόματί σου, Κύριε. καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ

ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ κληματίδα. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα. Καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὔρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤφατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ ἠυλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς ἁγίας δόξης σου
καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους,
καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος
εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ
ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ
οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς
τοὺς αἰῶνας.

**Ἄνιστάμενοι δέ ἐνταῦθα ψάλλομεν
εἰς Ἦχον α΄.**

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος ἁ Πα

^π
^π₉ **Γ**ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εἶτα ὁ μὲν Ἀναγνώστης λέγει τὸν ἐπόμενον Ὑμνον, ἡμεῖς δὲ μεθ’ ἓνα ἕκαστον τῶν Στίχων αὐτῶν ψάλλομεν,

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ὡς ἔπεται.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

^π
^π₉ **Γ**ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

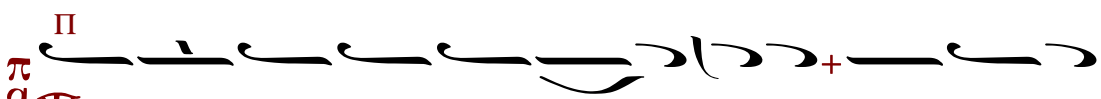

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.

^π
^π₉ **Γ**ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉ ^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ^π₉
ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉ ^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ^π₉
ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉ ^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ^π₉
ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ
καύσων, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πάχνηαι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ
νεφέλαι τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

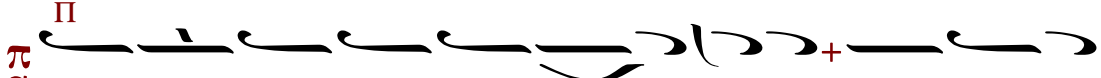
Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉

^π₉

Ἦ- ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

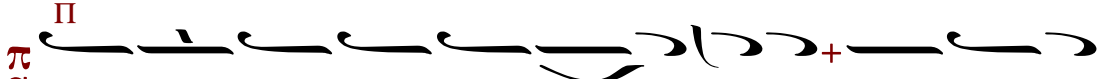
Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉

^π₉

Ἦ- ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉

^π₉

Ἦ- ον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου,
τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων,
ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἄζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν
Κύριον.

^Π
^π₉
Fον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε

ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

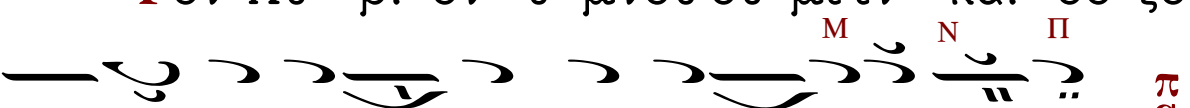
Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

^Π
^π₉ **Τ**ὸν Κυ ρι ον υ μνει ει τε ε και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

^π₉ **Τ**ὸν Κυ ρι ον υ μνου ου μεν και υ πε
 ρυ ψου μεν εις παν τας τους αι ω νας ^π₉

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

^Π
^π₉ **Τ**ὸν Κυ ρι ον υ μνου ου μεν και δο ζο
 λο γου μεν εις παν τας τους αι ω ω να α ας ^π₉

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο** Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν

Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών, ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν, Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα, ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ἦχος Ἱ Πα̇

Ἰ̇ Π
π ρ
Θ σοι εἰς Χριστον ε βα πτι σθη τε Ἀ̇ Χρι
στου νε δυ σα σθη Αλληλουου ι ι α π ρ δ̇ ρ̇ δ̇ ρ̇
N
M Π
π ρ
Θ ο ο σοι οἱ εἰς Χριστον ε βα πτι σθη
τε Ἀ̇ Χριστοον ε νε δυ σα σθη Αλληλουου
N
π ρ
ι ι α
Π
π ρ
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι Ἀ̇
Δ̇
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην ^Δ _δ

^Δ _δ Χριστοον ε νε ^N _δ δυ σα σθε Αλλη λου ου

^Π _π α ^{π _ρ}

^Π _π Δυ υ να α μισ ^{π _ρ}

^Π _π Ο σοι εις Χρι στο ον ε ε βα πτι ι

ι σθη η τε ε ε ^Δ _δ Χρι στο ο ο ο ν ε ε

νε ε ε δυ υ σα α α σθε ε Αλ λη λου ου ου

ου ου ι ι ι ι α

^π _ρ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Προκείμενον: Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κεφ. ζ', 3-11)

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ

Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
πα α σι τοι ο ις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
πα α σι τοι ο ις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν καὶ πέννητα δικαιώσατε.

Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
γην ο τι συ κα τα κλη ρο νο μη σεις εν
πα α σι τοι ο ις ε ε θνε ε σι

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

Γ Γ Ν Γ
Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
Δ Γ
γην ἡ ο τι συ κα τα κληρο νο μη σεις εν
Γ Γ Γ Γ ἡ
πα α σι τοι ο ις ε ε θνεε σι

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Γ Γ Ν Γ
Ἄ να στα ο Θε ο ος κρι ι νον την
Δ Γ
γην ἡ ο τι συ κα τα κληρο νο μη σεις εν
Γ Γ Γ Γ ἡ
πα α σι τοι ο ις ε ε θνεε σι

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες, ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

^Γ ^Α ^Ν ^Γ ^Π
 Ἄ να στα α ο ο Θε ε ε ο ο
 ο ος κρι ι νον τη ην γη ην ο τι συ κατα
^Μ ^Δ ^Π
 κλη η ρο νο μη η η η η η σεις εν πα
^Μ ^Γ
 α α σι ι τοι οις ε ε ε ε ε θνε ε ε
^Ν ^Μ
 σι ι ι ι

ἕτερον σύντομον. ^Γ ^Ν
^Α Ἄ να στα ο Θε ο ος
^Γ ^Δ ^Γ
 κρι ι νον την γη ην ο τι συ κατα κλη ρο
^Μ ^Γ
 νο μη σεις εν πα α σι τοι οις ε ε θνε ε
^Γ
 σι

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ιρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνευματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου

Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον...**(κη'1-20)**

Ὁψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωροῦσαι τὸν τάφον Καὶ ἰδοῦ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ἄγγελος γὰρ Κυρίου, καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἰδοῦ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοῦ, εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Ὡς

δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινες τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν Πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· Εἶπατε, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ

ΤΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ Α Α Α Α και στη η

η η η η η η η η η και στη η

η η η τω με τα φο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο βου και αι τρο ο ο ο ο και αι τρο

ο ο ο ο μου ου και μη δε ε ε ε ε ε

εν γη η η ι ι ι ι ι ι ι ι νον εν

ε αυ τη η λο γι ζε ε ε ε ε λο

γι ζε ε ε ε ε σθω ο γα αρ Βα σι ι

λε ευς των βα σι λευ ο ο ο ο ο ο ο

ον τω ω ω ων και αι Κυ υ υ ρι ι ι

ος των κυ ρι ευ ο ο ο ο ον τω ων

προσε ερ χε ε ται αι αι αι αι σφαγι α

σθη η η ναι αι και δο θη η η ναι αι εις βρω

ω ω ω ω σιν τοι οι οι οι οισ πι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οισ

προ η γου ου ου ουν ται δε ε του ου ου ου

ου ου του οι χο ροι οι οι οι των Αγ γε

ε ε ε ε ε ε λω ω ω ων με τα

πα α α α ση ης αρ χη η η ης και ε

ε ζου σι ι ι ι ι ι α α α α

α α ας

Μετὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον.

^Π
^παπολυοομματααααα Χε
^κ
^Δ
^κ
 ερουουβιμ και τα εζαπτερυυγαα
^Π
^{γ'}
 αα Σερααφιμ τας οοοοο
^κ
^π
 ψειεις καααλυυπτοοοντα και
^Π
^π
 βοωωνταα τοοοονυυυ
^π
^π
 υυυ υυμνον Αλληλουι ααλ
^π
^π
 ληλουουιια Αλληλουουου
^Ν
^Π
^π
 ουιιιααααα

ἈΠΟ Τῆ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚῆ Ἁ' ΗΧΟΥ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑἰΝΑΡ ΔΑΚΗ.

Ἦχος Ὡ Πα

^Μ π ₉
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

^Π π ₉
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η η

σον

Δ ₉

^Δ κ ₉
Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε η σον

^Δ Δ ₉
κ ₉ Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

^Π π ₉
Δ ₉ Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε η η

η σον

π ₉

^Ν π ₉
π ₉ Πα ρα σχου Κυ υ ρι ι ε

^Π Δ ₉
π ₉ Πα ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε

^Δ κ ₉
Δ ₉ Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

^κ ^π
Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

^π ^π
Πα ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι

1 ε ^π ^π
Πα ρα σχου Κυ υ ρι ι ε

^π ^π ^π
Cοιοι Κυ υ ρι ι ε Ἄ α μη ην

^π ^π
Και τω πνεευ μα α α τι ι ι ι

ι ι σου

^π ³ ^π
Ἄ γα πη σω σε Κυ υ υ ρι ε η

Ι σχυ υ υ υς μου Κυ ρι ος Στε ρε

⁴ ^π ^κ
ω μα α α α α μου και κα τα φυ

^π ^π ^π
γη η η μου ου Κυ αι Ρυ υ υ υ

υ υ στη η η η ης μου ου ου ου π
9

π
9 Π α τε ε ρ α Υι ον Και Α α

α γι ον Πνε ε ε ε ευ μα Δ Τρι α α

α δα Ο μο ου ου σι ι ι ον Δ Και αι αι αι

N Α α χ ω ω ω ω ω ω ρι ι ι ι ι ι

στο ο ο ον π
9

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν

τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

^Π
^π₉ **Ε** λε ον Ει ρη η η η νης ^Δ **Θ** υ σι
^Ν ^Π
 ι α α αν Αι αι νε ε ε ε ε ε
^π₉
 σε ε ε ε ε ε ω ω ω ως

^Π
^π₉ **Κ** αι με ε τα του πνευ μα το ο ο ο
^Δ
 ο ο ος σου

^Δ ^Κ
^Δ **Ε** χο μεν προς τον Κυ υ ρι
^Π
 ι ι ι ον

Ἄξιον καὶ δίκαιον. Βασ. Νικολαΐδη.

Ἀπὸ χειρόγραφον τοῦ κ. Ἐμμανουήλ Χανιώτη
Πρωτοψάλτου τῆς Ι.Μ. Ἐκατονταφυλιανῆς Πάρου.

Ἦχος Β' ^Θ Δι

^λ
^Δ **Ἄ** α α α α α α α α α α α α

α α α ζι ι α α α ζι ι ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο α α ζι ι ο ν και αι αι δι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

και δι ι και αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ν

^M Ἁ γι ος ^B Ἀ γι ο ος ^M Ἀ α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ο ος Σαβ βα α ω ω

ω ω ω ω ω ω ϑ πλη η η η η η η ρ η η
 η η η ης ο ο ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η
 η και αι η γη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η γη η της δο ο ο ο ο ο ο
 ο ζη η η η γη η της δο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ζη η ης σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ω σα αν να α α α α α α α α α
 α α α α α ε ε ε ε ε εν τοι οι οι

οι οι οι οι οισ υ υ υ εν τοι οισ υ

ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οισ ευ λο

γη η με ε ε ε ε ε ε νο ο ο ος

ο ε ερ χο ο ο ο ο με νο ος ε ε

ε ε ε ε ε ε εν ο ο εν ο νο

ο ο ο ο μα α α α α α τι Κυ

ρι ι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου

ου ω σαν να α ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οισ

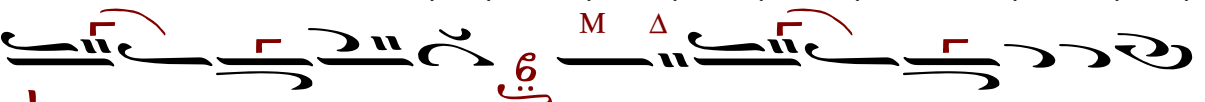
υ υ εν τοι οισ υ ψι ι ι ι ι ι ι

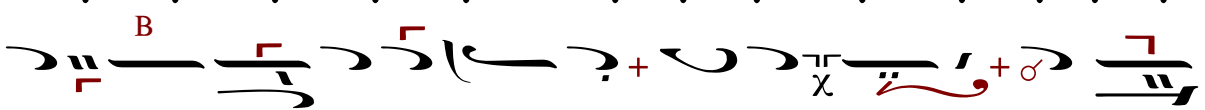
στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν

^M
τοι οι οισ υ ψι ι ι ι ι ι ι οστοι

οι οι οι οι οι οι οι οισ

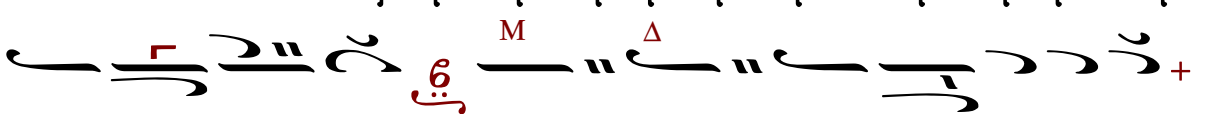
^M
 Α α μη η η η η η η η

λη η η η η η η η η η η η η η

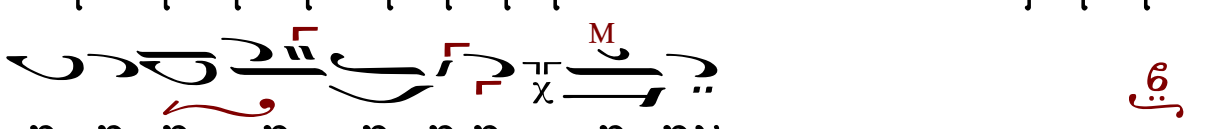

^B
η η α α α α μη η η η η η η η

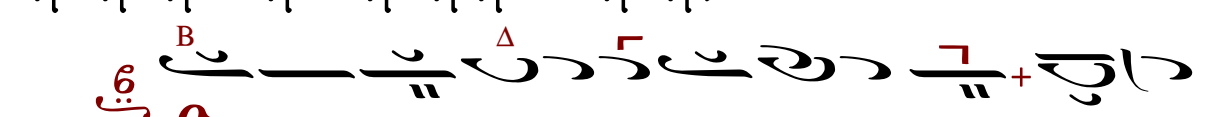

ην

^M
 Α α μη η η η η η η η η η λη

η η η η η η η η η η η η η η

^B
λη η η η η η η η η α α α α μη η

η η η η η η η η ην

^B
Ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α σου ο ο Θε ο ο ο ος η

η η μω ω ω ω ω ω ω ω ν

ᾠχος λδὶ Νη

πι σοι οι οι χαι αι αι αι αι αι

αι ρει Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νη η πα α α α α α α σα

η η η κτι ι ι ι σις Αγ γε ε λω ω ν

το ο συ υ υ στη η η η μα και αν θρω

πω ω ω ν το γε ε ε νο ος η γι

α σμε ε ε ε νε να α α ε ε και Πα

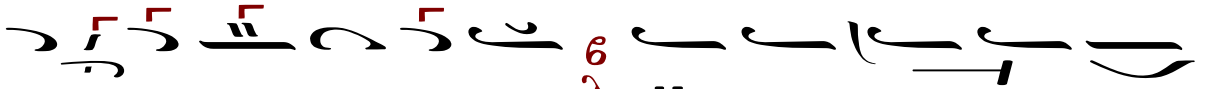
ρα α δει σε λο γι ι ι κε ε παρ θε

 ωων α α α πειρ γα α α α α σα α

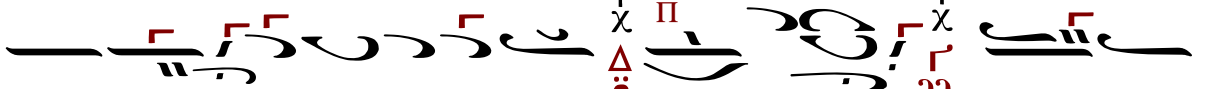
 α α πειρ γα α σα το ε πι σοι χαι αι αι

 αι αι αι αι αι ρει Κε χα ρι ι ι

 ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι ι τω με ε ε

 ε ε ε ε ε ε νη πα σα α η η

 η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ις δο ο ο ο ο ο ο ζα α α α α

 δο ο ζα σοι οι οι οι

Εἰς ἦχον πλ. α' ἐναρμόνιον.

Ἦχος λ' ᾠ Πα

π π π π π π
π π π π π π
Κυ ρι ε ε λε η σον π

π π π π π π π π π π
Κυ ρι ε ε ε λε η σον π

π π π π π π π π π π
Κυ ρι ε ε ε λε η σον π

π π π π π π π π π π
Cοι Κυ ρι ε π

π π π π π π π π π π
Ἀ μη η η η η η π

π π π π π π π π π π
Και τω πνευματι ι ι ι ι σου π

π π π π π π π π π π
Cοι οι οι οι οι Κυ ρι ε π Ἔτερον.

π π π π π π π π π π
Cοι Κυ ρι ε ε ε ε ε π

π π π π π π π π π π
Ἀ α α μην π

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π ^ρ πρε
 σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^π ^ρ και πα αν τωων σου ου
 των ^Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν.

Ἦχος λ' Πα

^χ ^Μ ^Π
^π ^π
 μ ε ε ζ η γ ε ε ε ε ε ε ε ε
^Μ ^Π
 ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε
^π ^Ζ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^Ζ ^Δ ^Μ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^Κ ^Μ
^χ ^π
 ε ζ η γ ε ε ε ε ε ρ θ η η η η
^Π
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^Μ ^Π
 υ υ υ π ν ω ω ω ω ν Κ υ υ υ υ υ
^π ^π
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^Μ
 Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ος και α νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

και α νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ζω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ζω η η μα α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ο υ ι ι ι ι α α α

α α α α α

Ἄντὶ δὲ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγεται τὸ παρὸν εἰς ἦχον β' εἰρμολογικῶς.

Ἦχος λ π — Δι

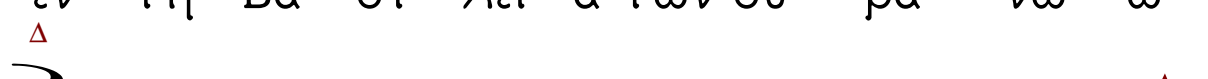
 Μνησθητι ε ευσπλαγχνε και ημων

 καθως εμνημο ονευσας του Ληστου

 εν τη Βασιλειωνου ρα νωω

 ων

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος λ π — Δι

 Ἄμην αμην αμην εἰς αφεσιν

 αμαρτιων και εἰς ζωην αι

 ωωνιον

 Πληρωθητω στομα ημων

 αινεσεως σου Κυριε οπως υμνη

αι νε σεως σου Κυ ρι ε^π ο πως υ μνησω^κ
 μεν την δοξα αν σου^Δ ο τι η ζι ι ω ω^κ
 σας η η μας^Δ των Α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη η ρι ι ι ω ν^π τη ρησον η^π
 μα ας εν τω σω α γι α σμω^κ ο λην^κ
 την η με εραν με λε ταν την δικαιο συ υ^Δ
 νη η ην σου ου ου^κ Αλλη λου ι α α α^Δ
 α α α α α^κ

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

^Γ ^Δ ^Μ
^Δ ^Δ ^Δ
 Ἀ α μ η ν ^Δ Εἰ η τ ο ο ν ο μ α Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
^Ν ^Δ
^Δ ^Δ
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

^Γ ^Δ
^Δ ^Δ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζ ο ν τα η μ ας Κυ ρι ε φυ λα τ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.